

סרטים
גם הקטנים אהבים

את העוזרת

גיל 14 הוא גיל מתאים במיוחד לגיבור קולנוע. בגיל כזה, הגיבור עדיין חמוד כמו ילד, אבל מותר לו להתנהג כמו גבר; הוא קטן-קומה אבל רבי-שאיפות; והעיקר, הוא תמיד מוצא איזו דודה זקנה וטובה, בשנות ה-20 המוקדמות, המשנה כמה מער כי חייו, ומראה לו, הלכה למעשה, שיש דברים חשובים יותר מווג אופניים חדש. ואם הסיפור מזכיר משהוא מלחשה שבלב ועד קץ של 42, הרי רק לעתים נדירות זכה להצגה פיקנטית ומפורשת כליכך, כמו בסרט בשם איזו מין עוזרת, אשר יוצג בקרוב על בדי הארץ.

הסרט, ששמו במקור חאליציה (רשעות) הוא תערובת מוצלחת במיוחד של מין, נוסטאלגיה, סאדו-מאזוכיזם וסאטירה צינית, עשה כבר קאריירה רבת-מעללים בי איטליה, שם הרגיו את הצנזורים שהגבילו אותו לבני 18 ומעלה, וזה למספר פרסים בינלאומיים, וכלל בין סרטי הקופה הגדולים של השנה, ועיצב סופית את מעמדו של הבמאי הצעיר (29) סאלבורה סאמי פרי, שנתגלה כבר לפני שש שנים, בסרט בשם דודתי אהובתי.

תחילת המעשה, במותה של אם סיצילי-יאנית מכובדת. המצלמה מתמקדת על בנה הקטן של הנפטרה, המתאבל... על ששאר בני-משפחתו נותרו בחיים, ומפריעים לו לשחק במשחקי הכדור שלו.

הסוחר (מוני פרו) והעוזרת (אנטוני) להתחיל עם האב

סצינה שנייה, בבית-העלמין. הכומר מסיד במרץ את המנוחה, ומבטיח שרוחה תמשיך לרחף מעל ביתה ולשמור על הילד שוכנים בו. הבעל המופתע, ממלמל בסגנון נפולות: "זה לא חיוני".

סצינה שלישית, המשפחה חוזרת מן הלוייה. הבן הבינוני, זה שעתיד להיות גיבור המעשה, נימנע בין שתי גברות בריאות-בשר, כשזו מצד שמאל, הבריאה במיוחד, היא אלמנה רבת אנוחות ותאוות.

העוזרת (לאורה אנטוני) ב"איזו מין עוזרת" לעזור לכל המשפחה

לנקום בבעלה האדיש. לתפקידים הראשיים בסרט חדש, רוצה סאמפרי שוב בצמד אנטוני-מומו. ואם אכן יקבלו השניים את התפקידים, יוכלו מומו הצעיר סוף-סוף לראות את עצמו משחק על בד הקולנוע. כי כאשר הוצגה בכורת איזו מין עוזרת באיטליה, נאלץ להישאר בחוץ. כאמור, הצנזורה הירשטה רק כניסת בני 18 ומעלה ואלסאנדרו מומו הוא בן 17 בלבד.

תדריך

תל-אביב

*** ג'רמיה ג'ונסון (אורדן, ארי צוח הברית) — אדם שהוא ספק מציאות, ספק אגדה, נימלט מן ההמונים הסוערים באמצע המאה שעברה, ורוצה להתבודד בהרים. שם הוא מגלה כי אין מנוס מן האנושות מתחת לשמיים של העולם הזה ויהיו גבוהים ככל שיהיו, הוא נוכח לדעת שכל מי שהחברה אינה קולטת לתוכה, הופך בהכרח לאוייבה ונשבע לרחוש אי-בה ניצחית לאלו שהפריעו את חייו הילווים בחיק הטבע ובחברת האשה האינדיאנית שנשא לו לאשה. מישחק משכנע של רוברט דרסורד בתפקיד ראשי.

חיפה

*** הבזונדיני עם הנעך הי שחורה (אורה, צרפת) — שירותי בין צרפתיים מתבלבלים בנייתן במצחיקון מותח ומשעשע של איזו רובר המגלה את אחד הכשרונות הקומיים המעולים של צרפת: פיאר רישאר.

הקטין (אלסאנדרו מומו) והעוזרת (אנטוני) לגמור עם הבן

ידו של הנער מחליקה על ברך האלמנה, וזו נאנחת. היא עולה כלפי מעלה, וזו שוב נאנחת. עוד יותר למעלה, והאלמנה נאנחת ונושכת את שפתיה, ואז מגיעים הביתה.

לאב, בתחילת שנות החמישים לחייו, ולשלושת בניו, אנטוני בן ה-18, נינו (שהיה במכונות) בן ה-14, ואנציו, בן ה-7 או 8, עולים במדרגות בצעד הכבד והמר הורה ההולם הזדמנויות טראגיות. ואז נפתחת דלת דירתם ומופיעה ההפתעה. שמה של ההפתעה הוא אנג'לה (מלאך בר איטלקית) וכשמה כן היא. צעירה, יפה, מלאת מרץ וחיוכים. היא העוזרת החדשה שושכרה עליידי האם, בטרם נפחה את נשמתה. ולא רק נאת מראה היא, אלא גם מסורה וחרוצה.

אבל למלאכים אסור להיות חטובי גוף יתר על המידה, בעיקר כאשר נוער כופר בן ימינו נמצא בסביבה. ואכן, גברי המשפחה, סיציליאנים חמימוג, אינם יכולים להתאפק זמן רב. אנטוני, הבכור, יוצא להתקפה. אנג'לה הצנועה, בת הכפר ש שומרת על טוהר מידותיה, משיבה בסטירת לחי. האב לוטש עיניים חמדניות, אבל הוא מן האסכולה הישנה. הוא מציע חופה וקידושין, וזו כמובן הזדמנותו לבת-כפר ענייה.

אלא שכאן מתערב הדיבוק, בדמותו של נינו הצעיר. נינו הוא בדיק בגיל שבו יצור כמו אנג'לה מסוגל לבלבל את הוריו. בין השניים מתפתחים יחסים מוזרים, שבהם רוצה הנער להשתלט על האשה הצעירה, ואילו היא מצידה, נאלצת להיכנע למשחקיו, משום שללא הסכמתו, לא יוכל האב לשאתה לאשה.

ומה שהוא דורש ממנה אינו שייך בשום פנים ואופן לשיגרה: הוא רוצה שתוריד ספרים מן המדף העליון של הכונית, רק כדי שיוכל להציץ תחת הצאיטה. הוא מכריח אותה להתהלך בלי חוזה. מוריד לה את התחוגים תוך כדי ארוחה תגיגית ומצווה עליה להתפשט בפניו בכל עת ש יחפץ. המשחק מתחיל בחיוד ונגמר בי חריקת שיניים, כאשר הנער לומד להגיע אל המטרה הנכספת, שהיא תוצאה טבעית של משחקים ארוטיים אלה. רק אז מגיעים הצופים אל ההפי אנד הנכסף.

סרט זה, הוא תופעה טבעית בהחלט בי יצירתו של סאמפרי, שהספיק עד היום לעשות שישה סרטים באורך מלא ולזכות בפירסום נרחב בכל העולם. בגיל 23 כבר ייצג סאמפרי את איטליה בפסטיבל קאן בודותי אהובתי, לאחר נסיון קולנועי קצר למדי, כעוזר במאי למארקו (הזלייה ה גדולה) פרוי, בשלושה סרטים.

הסיפור, לדברי סאמפרי, שהשתתף גם בכתיבתו ולא רק בבימויו, נושא אופי אוטוביוגרפי בולט. באמצע שנות החמישים היה סאמפרי עצמו בן 14 ונהג לבקר עם אביו הסיציליאני באי הדרומי. יתר על כן, אביו של סאמפרי נשא אשה מבוגרת ממנו (הזוג נפרד כשסאלבורה היה בן 15). הבמאי בעצמו נשוי למורה לצרפתית בשם פלוציסקה, המבוגרת ממנו, וגם גבוהה ממנו בקומתה. ואכן, יש בסרטו